

РЕШЕНИЕ

№ 26261

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8754** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Р. А. К., с адрес в [населено място], чрез адв. А. С. срещу Решение № 93-00-33/15.08.2024г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/, с адрес в [населено място].
С жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен. Сочи се, че първоначално жалбоподателката е подала жалба в ИАМН срещу действията на д-р И. Т., практикуващ в Амбулатория за специализирана медицинска помощ – Медицински център „Просперитас“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], с искане да бъде извършена проверка по направената ѝ медицинска манипулация – операция на лявото ѝ око, в резултат, на която изгубила зрението си. ИАМН извършила проверка, за резултатите, от която уведомила жалбоподателката с писмо от 10.06.2024г. Р.К. подала втора жалба с искане ИАМН да даде отговор на конкретни въпроси, свързани с установяване на медицинското ѝ състояние и извършените от лекаря действия. С Писмо от ИА „Медицински надзор“, изготвено на 16.07.2024г. жалбоподателката била уведомена, че за да получи отговор на формулираните искания за предоставяне на допълнителна информация следва да подаде заявление за достъп до обществена информация по ЗДОИ. На 17.07.2024г. К. подала заявление за достъп до обществена информация, по което било постановено оспореното решение. Сочи се, че поисканата информация касае здравословното състояние на жалбоподателката и непредоставянето на информацията засяга правото ѝ на защита, и

че целта на разкриването на исканата информация е откритост и прозрачност на определени данни за лицата, упражняващи контрол в името на пациентите. Твърди, че неоснователно ИАМН не е представила информация за имената на служителите, които са назначени да извършат проверката в лечебното заведение. Оспорва мотива, посочен в решението, а именно, че имената на специалистите представляват лични данни и те са изразили несъгласие за предоставянето им, като сочи, че разкриването на имената на специалистите, работили по проверката е поискано с оглед съмнения за конфликт на интереси с проверяваното лечебно заведение и в този случай надделява обществения интерес и интереса на жалбоподателката. Отделно от това, сочи, че органът не е предоставил данни за приложените към констативния протокол файлове, които са от съществено значение за разкриване на обективната истина. Оспорва се и мотивът за отказа, че събраната в хода на проверката документация представлява служебна информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като е свързан с оперативната работа на Агенцията. Искане се решението да бъде отменено и ответникът да бъде осъден да предостави информацията в поисканата форма за достъп.

Ответникът чрез процесуален представител в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 07.03.2024г. жалбоподателката подаде жалба в ИАМН срещу действията на д-р И. Т., практикуващ в Амбулатория за специализирана медицинска помощ – Медицински център „Просперитас“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], с искане да бъде извършена проверка по направената ѝ медицинска манипулация – операция на лявото ѝ око, в резултат, на която изгубила зрението си. С писмо от 10.06.2024г., подписано от зам.изпълнителния директор на ИАМН жалбоподателката е уведомена за резултата от извършената проверка, според което проверяващата комисия не е установила пропуски и нарушения при провеждането на диагностично-лечебния процес. Останала недоволна от отговора жалбоподателката подаде втора жалба с искане да се извърши повторна и задълбочена проверка. С писмо от 16.07.2024г. жалбоподателката е уведомена от зам.-изпълнителен директор на ИАМН, че за да получи отговор на поставените въпроси с втората жалба следва да подаде заявление за достъп до обществена информация.

Със заявление, постъпило в ИАМН, подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на 17.07.2024г. с вх. № 93-00-33/17.07.2024г. жалбоподателката е поискала достъп до обществена информация свеждаща се до следното: „1. Във връзка с депозирана жалба № 96-00-213/07.03.2024г., моля да ми предоставите копие от констативен протокол за проверка на лечебното заведение Медицински център „Просперитас“ ООД, регистрирано в ТРРЛНЦ под ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]-1504, [улица], № 49, ет.2, представлявано от В. И. Т., включително имената на назначените служители, извършили проверката; 2. Във връзка с депозирана жалба № 96-00-213/07.03.2024г., моля да ми предоставите информация за имената и специалността на външния консултант, който ИА „Медицински надзор“ е назначила и е поискала становище, както и копие от становището му/й по случая. 3. Моля да ми предоставите копие от цялата преписка, която е налична в ИА „Медицински надзор“ по повод депозираната от доверителната

ми жалба № 96-00- 213/07.03.2024 г.“

С писмо 93-00-33/31.07.2024г. от ИАМН заявителката е уведомена, че срокът за предоставяне на информацията ще бъде удължен с до 14 дни, тъй като исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ.

С Решение № 93-00-33/15.08.2024г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е предоставен частичен достъп до обществена информация по заявление рег. № 93-00-33/17.07.2024г., както следва: По искането за предоставяне на цялата документация, отнасяща се до извършеното/проведено контролно производство по жалба с вх. № 96-00-213/07.03.2024г. по описа на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ се предоставя копие от Констативен протокол с № КП-462/06.06.2024г. със заличени лични данни на лицата, посочени в тях, които са изразили изрично несъгласие.

С писмо от 24.09.2024г. ответникът е представил доказателства за датата на съобщаване на оспорения акт на жалбоподателката, от които е видно, че Р.К. е узнала за постановеното Решение № 93-00-33/15.08.2024г. на 15.08.2024г. Жалбата е подадена чрез Български пощи ЕАД на 28.08.2024г., съгласно представена разписка /л.78/ и регистрирана на 30.08.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок и срещу подлежащо на оспорване решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ответникът е задължен субект като държавен орган, предвид разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗДОИ. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Спазена е писмената форма. Посочени са фактически и правни основания, но мотивите не са пълни. По отношение на исканата информация в т.3 от подаденото заявление, а именно: да бъде предоставена цялата документация, отнасяща се до контролното производство по жалба № 96-00-213/07.03.2024г. административният орган не е изложил мотиви защо не предоставя цялата документация по преписката. ИАМД не е мотивирала решението си с аргументи във връзка с този въпрос, като е посочила само, че предоставя копие от констативен протокол със заличени данни на лицата, който е краен акт в това производство.

От извършената от настоящият състав цялостна проверка на обжалвания административен акт се установи и друг недостатък в мотивите на акта. На стр.3 от решението /л.58/ е посочено, че заявлението е подадено от Р. А. К., чрез редовно упълномощен представител, адв. С., а на стр.4 се твърди, че „към заявлението за достъп до обществена информация от адв. Ю. не е представено пълномощно“. Това волеизявление сочи на неяснота относно заявлението, по което се е произнесъл органът с оспореното решение – по подаденото чрез адв. С. или по подадено от адв. Ю..

Налице са и твърде общо изложени мотиви, от които не става ясно какво точно е имал предвид органът, за да постанови отказ. Липсата на мотиви относно определени факти и обстоятелства представлява съществено нарушение, което не може да бъде санирано от съда в настоящото производство по обжалване и води до отменяемост на акта.

Преписката следва да се върне на органа със задължителни указания съгласно мотивите на настоящото решение.

Поисканата информация от заявлението на жалбоподателя за достъп до обществена информация, във връзка с проверката от ИАМН, е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ и по своя характер представлява служебна - информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, съгласно чл. 11 от ЗДОИ. Фактическите основания послужили за постановения отказ по заявлението са, че исканата обществена информация се отнася до трети лица и същите са изразили изрично несъгласие за предоставяне на информацията по отношение на техните имена. Като правно основание се сочи разпоредбата на чл.2, ал.5 от ЗДОИ, според която този закон не се прилага в случаите, когато се иска достъп до лични данни. Този извод на административния орган е неправилен. Действително имената на физическите лица членове на експертната комисия /по т.1 от заявлението/ и на външния консултант, който ИАМН е назначила /т.2 от заявлението/ са лични данни. Защитата съгласно Закона за защита личните данни е приложима, когато исканата информация не е обществена, като разбира се е необходимо във всеки един конкретен случай да се направи преценка на баланса между правото на достъп и на защитата на лични данни. Аргумент за това е разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, в която е предвидено като основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, случаите когато достъпът засяга интересите на трето лице и лицето изрично е отказало предоставянето на информацията. В обжалваното решение се сочи, че органът е спазил процедурата по чл.31 от ЗДОИ и че са постъпили изрични отговори от лицата, в които същите изрично изразяват несъгласие за предоставяне на информация по отношение на техните имена. В приложеното по делото придружително писмо е записано, че е предоставена цялата административна преписка по издаденото Решение, но от същата не е видно да е било изискано изрично писмено съгласие, от което и да било трето лице във връзка с предоставянето на информация на жалбоподателя. Не се установяват и посочените в решението писма вх. №93-00-33/23.07.2024г., вх. № 93-00-33/24.07.2024г. и вх. №93-00-33/29.07.2024г. За представяне на преписката в цялост съдът е дал указания на ответника с определение № 18265/30.09.2024г., съобщено по надлежен ред на 01.10.2024г. До приключване на съдебното следствие преписката не е допълнена. По тези съображения, съдът намира, че отказът е необоснован и че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, във връзка с процедурата по чл.31 от ЗДОИ.

Според чл.31, ал.5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая административният орган е посочил, че е извършил преценка за наличие на надделяващ обществен интерес, отчитайки разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ и е установил, че няма данни с искането да се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на задължен субект. Съдът не споделя извода на административния орган. Наличието на надделяващия обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и

отчетността на субектите по чл.3 ЗДОИ. Действително в заявлението за достъп до информация жалбоподателката не е посочила, че искането се прави с оглед установяване на конфликт на интереси между проверяващите и служители на лечебното заведение, но във втората си жалба до ИАМН тя изрично е посочила целта. В тази връзка са и направените искания по т.2, т.3 и т.8 в жалбата от 11.07.2024г., по повод, на които Р.К. е уведомена с писмо от 16.07.2024г. от зам.-изпълнителния директор на ИАМН, че отговор на въпросите може да получи чрез подаване на заявление за достъп до обществена информация. От съдържанието на оспорения акт се установява, че органът е запознат с преписката, касаеща извършената проверка в болничното заведение по жалба на Р.К.. При тези данни, респ. при ясно изразено съмнение за конфликт на интереси между проверяващите и служители на лечебното заведение изводът на органа, че не е налице надделяващ обществен интерес е необоснован и неправилен.

П. протокол за извършена проверка на лечебното заведение е изготвен от лицата, за чиито имена е поискана информация. Протоколът отразява и становище на външен експерт /л.12 от протокола/. От предоставения протокол на жалбоподателката и приложения в преписката не става ясно лица с каква правоспособност са извършили проверката, респ. притежавали ли са съответната компетентност. Тези лица са издатели на акт, слагащ край на извършена проверка. С писмото от 10.06.2024г., подписано от зам.-изпълнителния директор на ИАМН жалбоподателката е уведомена за резултата от извършената проверка от проверяващата комисия, а не за проверка извършена от зам.-изпълнителния директор на ИАМН, поради което това писмо има уведомителен характер. Актът, за който е съобщено с писмото е съставен от други лица – лицата, по отношение на които е заявен достъп до обществена информация. По отношение данните относно издателите на акта е налице непротиворечива практика на ВАС. Така в Решение № 13550 от 8.11.2017г. на ВАС по адм. д. № 7186/2016г., е посочено: „установената съдебна практика, цитирана в касационната жалба, според която имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, представлява официална обществена информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и на техните администрации и достъпа до тази информация е свободен съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ, с изключение на предвидените в ал. 2 случаи. В подкрепа на това становище е и практиката на Европейския съд по правата на човека – решение от 08.11.2016 г., MAGYAR HELSINKI BIZOTTSAG против У., жалба № 18030/11“.

Следва да се отчете и обстоятелството, че със заявлението за достъп до обществена информация изобщо не се прави искане за предоставяне на достъп до лични данни, а за предоставяне на копия на актове, издадени при изпълнение правомощията на длъжностни лица при ИАМН. В този смисъл, се иска достъп до съдържанието на документите, а не до данните на конкретните лица, за които същите се отнасят, тоест за начина на действие на администрацията, което е свързано пък с обществената оценка за това дали администрацията действа добросъвестно и справедливо.

В настоящия случай, следва да се приеме, че чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение относно дейността на държавните органи и по конкретно, за компетентността и квалификацията на лицата – членове на комисията, които са осъществили контролното производство по подадената жалба. С разкриване на исканата информация, ще се осигури и прозрачността на извършената проверка, а

именно липса или наличие на конфликт на интереси между проверяваното лечебно заведение и проверяващите.

Законът цели да улесни прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 от ЗДОИ относно вземаните от тях решения и да гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от същите субекти.

Предвид изложеното следва, че решението е издадено от компетентен орган, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неспазване на формата, и при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да се отмени и преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт. Следва да се отмени решението изцяло, тъй като предоставянето на копие от констативен протокол със заличени данни на лицата, който е краен акт в това производство не може да се определи като предоставяне на достъп до една част от заявената информация.

Жалбоподателката не е претендирала присъждане на разноски, поради което не се присъждат. Искането на ответника за разноски е неоснователно предвид изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 93-00-33/15.08.2024г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с адрес в [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с адрес в [населено място] за произнасяне в законоустановения срок по заявление вх. № 93-00-33/17.07.2024г., подадено от Р. А. К. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: